

saaledes, at der tages fornuftige Hensyn til vort eget Arbejdsmarked, og at vi, saa vidt det er gør ligt inden for rimelige Grænser, give vort Arbejde til vore egne Folk. Dette vil jeg gerne, at vi slog fast her ved en Udtalelse, og derfor skal jeg tillade mig at foreslaa Folketinget at vedtage en Paastand om Overgang til Dagsordenen, saalydende:

Idet Folketinget udtaler, at det er ønskeligt, at Regeringen søger at drage Omsorg for, at større Statsarbejder saavidt muligt fortrinsvis bringes til Udførelse i mere arbejdsløse Tider og ved danske Arbejdere,

gaar Tinget over til den følgende Sag paa Dagsordenen.

Jeg har nu læst den op og har ifølge Forretningsordenen overleveret den til den højtærede Formand; jeg antager ogsaa, at den højtærede Formand vil oplæse den, og saaledes overleverer jeg den herved til Tingets Behandling og Vedtagelse.

Formanden: Det stillede Forslag til Dagsorden lyder saaledes: (Som foran anført).

Det er altsaa om denne Dagsorden, at Forhandlingen nu drejer sig.

N. Andersen: Jeg skal ganske kort tillade mig at anbefale ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for denne Dagsorden. Det er jo nemlig saa, at det navnlig bliver magtpaaliggende, ikke alene for Fabrikanter og Arbejdsgivere, men ogsaa for Arbejderne, at der bliver tilvejebragt Sysselsættelse for Fabrikkerne og Arbejderne i saadanne Tider, da det sløjer af med den private Virksomhed. Det giver sig som oftest Udslag netop deri, at paa saadanne Tider, da den private Virksomhed ikke kan beskæftige det samme Antal Arbejdere som ordinært, kommer der gerne, naar der er Tale om større offentlige Leverancer eller Anlæg her i Landet, urimelig lave Tilbud fra Udlandet netop af den samme Grund, netop fordi der er Overflødighed af Arbejdskraft og Mangel paa Afsetning af det færdige Arbejde, og da er det, det bliver overordentlig prekært for de danske Arbejdsgivere og Arbejdere, naar de store udenlandske Fabrikker og Virksomheder pludselig, uanet, kaste deres Overproduktion her ind i Landet til Priser, som det er ganske umuligt for vore hjemlige Virksomheder at konkurrere med. Det er rimeligvis saadanne Tider, som nu forestaa i den nærmest kommende Tid,

og det er da af særlig Vigtighed, at Regeringen har Øje for, at det ikke er forsvarligt for vor hjemlige Industri og vore hjemlige Arbejdere at indrette sig paa samme Maade som under ordinære Forhold; naar en Konkurrence virkelig kan optages her i Landet, og det kan den under ordinære Forhold, og det bør de kunne. Men under de Forhold, som jeg her taler om, naar Udlandets Produktion skal afsættes og kastes her ind i Landet til omtrent en hvilken som helst Pris, bør Regeringen ikke være pligtig til eller ønske at tage det billigste. Saa bør der i Virkeligheden ikke finde nogen Konkurrence Sted, fordi saa er Konkurrence umulig fra dansk Side, saa bør de paagældende Anskaffelser modtages af Regeringen til de Enhedspriser, som almindelig have været gældende under ordinære Forhold, fordi det ellers vil være ganske umuligt at fiksere en Pris, hvormed vore hjemlige Fabrikker og hjemlige Arbejdere kunne være tjente.

Jeg maa maaske, da jeg har Ordet, sige nogle ganske korte Bemærkninger om selve det Spørgsmaal, der foreligger til Behandling; jeg ved nok, at den højtærede Formand har sagt, at Diskussionen nu drejer sig om Resolutionen, men Resolutionen angaar jo Sagen. Jeg vil da gerne have Lov til at sige, at jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne deri, at der sikkert for Tiden er ikke saa lidt mere Arbejdsløshed, end der ordinært er, og jeg er paa den anden Side ikke uenig med den højtærede Konseilspræsident i de Grunde, som han har angivet for, at Arbejdsløsheden er større, end det er sædvanligt paa denne Aarstid. De fleste af os vide jo vistnok, at der allerede for Aar og Dag siden har kunnet spores ret tydeligt og bestemt Tegn paa en Tilbagegang i Industrien — og anden Virksomhed herhjemme, Tegn, der først ytrede sig omkring i Provinsen, noget senere her i Kjøbenhavn, men Tegn, som ingen kunde misforstaa. Hvorfor det er kommet — det er, som jeg tror, et Sammenstød af Omstændigheder, der har bevirket det — skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil kun tilføje, at jeg er ogsaa enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne deri, at det ikke alene er et Spørgsmaal for Arbejderne af stor Betydning, at Arbejdsløsheden er en saadan, at de kunne leve en menneskeværdig Tilværelse, men at det ogsaa er af stor Vigtighed for Samfundet, at Samfundsforholdene ere saaledes indrettede, at der kan ydes Arbejderne et Vederlag for deres Gerning, der giver dem